

Het wonder van damster Nina Hoekman

door **Koen de Vries**

ZOUTELANDE – Nina Hoekman vindt het een wonder en dat is het ook. Na drie van de zeven ronden van het NK dammen voor vrouwen gaat ze fier aan de leiding. De 49-jarige inwoner van Zutphen kan de schijven niet meer verplaatsen, kan de klok niet meer indrukken en kan de zetten niet meer noteren, maar haar hoofd doet het blijkbaar nog uitstekend.

„Misschien heb ik een beetje geluk gehad”, zegt Hoekman bescheiden. „Ik ben in elk geval heel blij dat het zo goed gaat. Maar hoe het afloopt, dat weet ik niet. Misschien doet m'n hoofd straks helemaal niks meer.”

Nina en Henk Hoekman ontvangen de verslaggever zondagmorgen in de kamer van het hotel. Nina ligt nog in bed. Ze moet krachten sparen voor de partij die ze straks gaat spelen tegen Vitalia Doumesh, haar grootste rivale voor de titel. Dammen en slapen, veel meer kan ze niet in Zoutelande. „Gisteren hebben we Nina na haar tweede partij van de dag meteen naar de kamer gebracht en in

bed gelegd. Terwijl we dat deden, sliep ze al”, vertelt Henk Hoekman, die zijn vrouw samen met buurtverzorgster Evelien Schouten uit Zoutelande op ieder moment terzijde kan staan.

De tienvoudig Nederlands kampioene vecht al achtehalf jaar tegen kanker en moet steeds wat inleveren. Bij elkaar is het veel, inmiddels. Een kopje thee drinken kan ze nog zelfstandig, maar dat moet dan wel even worden aangegeven.

Straks wordt ze uit bed getakeld, aangekleed en in een rolstoel gezet. Haar man Henk zal haar naar de speelzaal brengen, waar Aart Walraven, voorzitter van het organisatiecomité, de zetten zal uitvoeren die zij hem influistert en de klok zal indrukken. Bovendien zegt hij regelmatig hoeveel bedenktijd er nog is, want de klok kan de damster niet meer zo goed zien.

„Ik wilde nog zo graag aan het NK meedoen”, legt Hoekman vanuit haar bed uit. Haar wangen zijn opgeblazen door de medicijnen, haar hoofd is bijna kaal en ze praat moeilijk. Het liefst laat ze haar man het woord doen.

„Ik woon al zeven maanden in een verzorgingshuis en kom er bijna niet meer uit. Thuiskomen kan niet omdat de rolstoel de deur niet door kan. Mijn man en zoontje Oleg komen zo vaak als mogelijk op bezoek. En één keer per week gaan we naar vrienden in Apeldoorn, da's alles.”



■ Nina Hoekman samen met haar assistent Aart Walraven achter het bord in de partij tegen Vitalia Doumesh. foto Lex de Meester

Dammen is eigenlijk het enige dat Nina Hoekman nog kan. „Het is mijn enige uitje”, zegt ze.

„Daarom heb ik alle thuiswedstrijden van mijn club Dammers Uit Oost meegedaan en daarom wilde ik zo graag nog een keer naar het NK. Ik heb er alles aan gedaan om hier aan de start komen.” Henk Hoekman: „In september, toen de artsen zeiden dat Nina nog maar twee tot drie maanden te leven had, heb ik haar beloofd dat als ze maar toch zou halen ik er alles

aan zou doen om haar op het NK te helpen. Nina heeft het gehaald, dus daar zijn we nu.”

De voortekenen waren desondanks slecht. Vorig week speelde Hoekman in een beslissingswedstrijd van haar club bijzonder zwak. „Ik zag het toen even niet meer zitten. Ik dacht dat Nina hier geen enkel punt zou halen”, kijkt Henk Hoekman terug. „Te meer omdat ze sinds mei vorig jaar geen enkele partij meer gewonnen had.” Hij dacht aan een

nieuwe terugval. Een paar weken eerder sliep Nina 48 uur aan een stuk. De dokter zei dat hij bij haar moest blijven. Hij vreesde dat het afgelopen was. Maar Nina werd weer wakker. Na drie dagen kon ze weer zinnigjes formuleren. Voor de zoveelste keer had ze de verwachtingen van de artsenolgenstraft.

En in Zoutelande is haar dammen weer van hoog niveau. Henk Hoekman: „Nina heeft nog geen fout gemaakt. Ik vind het verbaazingwekkend.” Haar eerste partij was tot nu toe haar minste. Hoekman streek de winst op toen Rianka van Ombergen-Rentmeester in een lokzette trapte. Partij nummer twee, tegen Laura Timmerman, was er een van hoog niveau. Met een schitterende combinatie legde ze haar tegenstandster het zwijgen op. En in partij nummer drie, tegen Mei-Jhi Wu, had iedereen zich verzoend met remise, behalve Hoekman. Ze peurde er nog een plusremise uit. „Weet je waar ik stiekem van droom?”, fluistert Nina Hoekman. „Karen van Lith ken je wel hé? Zij is elf keer Nederlands kampioen. Ik tien keer. Ik zou het prachtig vinden als ik ook elf titels zou hebben.” Die droom werd een paar uur later hardhandig de grond in geboord. Het hoofd van Nina Hoekman functioneerde niet zo goed als in de eerste drie partijen. Tegen Vitalia Doumesh ging ze op de rechtervleugel in de fout en niet veel later kon ze opgeven.

“Ik zou het prachtig vinden als ik ook elf titels zou hebben.

Nina Hoekman